

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:  
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123005008/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

i lang, elegant Kaabe. Hun gav sig til at gaa ganske langsomt, da Jørgen nærmede sig. Han kom tættere og tættere ind paa hende og var til sidst ved Siden af hende.

— God Aften, fik han sagt, noget stakaandet og forpustet; han maatte samle alle sine Kræfter for ikke at komme til at ryste over hele Kroppen.

Hun saa paa ham og drejede saa Ansigtet lige ud og blev ved at gaa.

— Gaar De Tur, spurgte han lidt roligere.

— Det gør jeg vel nok, svarede hun uden at se paa ham.

Jørgen trak sig saa smaat tilbage og følte sig som sparket af hendes rappe, skrattende Stemme.

I det samme kom en Herre bagfra forbi Jørgen og stak en Arm ind under hendes og vandrede videre med hende.

Atter drev Jørgen ned ad Gaden, tilbage mod Halmtorvet, over Torvet og ned forbi „Axelhus“ og „National“.

Han mødte mange Damer, og han saa paa dem alle men turde ikke rigtig nærme sig og vidste ikke mere, hvordan han skulde begynde. Hjem vilde han ikke. Hans Hjærte hamrede. Alting havde han glemt, og intet saa han uden disse Damer, som gik forbi ham ideligt og ideligt. Deres Læber, deres Kinder, deres unge glidende Bevægelser drog ham og bandt ham, og han fulgte dem og fulgte dem som en sulten Haj et Køl vand.

Udenfor „National“ kom to hurtigt gaaende ind imod Byen. Den ene var høj, brunøjet og fyldig. Det var hende, Jørgen lagde Mærke til. Den anden saa han flygtigt som noget i kort Kaabe, der tog smaa Skridt ved Siden af den høje fyldige.

Jørgen saa sig om; der var ingen Herrer i Nærheden. Og saa borede han Hænderne fast ned i Lommen, skød Skuldrene i Vejret og vovede sig frem ved Siden af den høje.

— God Aften! sagde han og prøvede at gøre Stemmen kvik.